

Поручикъ Аронъ Маировъ Джалдети

Въ *балканската война* (1912 год.) взема участие въ всички боеве на *полка*, въ които проявява рѣдко безстрашие и себеотрицание. Спечелилъ симпатитѣ на всички началници, той, вследствие чрезмѣрно физическо и душевно напрежение, а и простуда, получава тежка бжбечна болестъ, уринирайки кръвъ. По съветитѣ на лѣкаритѣ, командирѣтъ на полка настоява да се оттегли и бжде изпратенъ на лѣчение въ нѣкоя болница, но неговиятъ отказъ билъ *категориченъ*: „азъ г. Полковникъ, ротата си не напускамъ!“

Едва следъ примирието, той се съгласява и бива изпратенъ въ *България* на лѣчение. За проявенитѣ отъ него неустрашимостъ и рѣдки бойни качества, той бива награденъ съ *ордена за храбростъ*.

Въ голѣмата война Маировъ е пакъ боецъ и, като взводенъ командиръ въ 9 рота на полка, участвува въ всички негови боеве до вземане отъ сжщия позицията при *Братинъ-долъ* *Търново*, на която полкѣтъ ни смѣни четвърти Опълченски полкъ.

Имащъ предъ видъ всичкитѣ му бойни качества и бойни отличия, командирѣтъ на полка отъ тукъ го назначи офицеръ по *противогазовата* защита.

Изпълняващъ тая тежка служба, мжжественъ и безстрашенъ, той денонощно бродѣше и подготвяваше въ самитѣ окопи офицери и войници за успѣшното водене борбата срещу газовитѣ нападения.

При позиционната война, всѣкога е изложенъ по вече боеца въ движение, отколкото сжщиятъ въ неподвижна отбрана. И така само се обяснява, защо назначенитѣ войници за прислуга при подвозване храната и бойнитѣ материали, знаейки участъта на своитѣ другари, неохотно отиваха да заематъ тия служби.

Маировъ изпи до дъно горчивата чаша на своя *полкъ*, готовъ винаги за бой, и преживѣ съ другаритѣ си мжжитѣ на доброволното пленичество за спасение на *страната ни* отъ чужди нашествия.

Поручикъ Сабитай Аврамовъ — Буку

Голѣмитѣ и знаменити личности не принадлежатъ на своя народъ, на своето време: тѣ сж синове на човѣчеството, на земята. И азъ и до днесъ, вдълбоченъ въ голѣмитѣ качества на тоя мжжъ, не съмъ си още отговорилъ: Сабитай Аврамовъ по-вече Евреинъ ли, или повече Българинъ бѣше? Въ всѣки случай за мене едно само бѣ ясно: Той преди всичко бѣше голѣмъ човѣкъ! . .